

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 7:

– lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) nabywcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT czynny,

c) dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 lub art. 122,”,

– dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) w przypadku dostaw towarów wymienionych w poz. 28a-28c załącznika nr 11 do ustawy, wartość jednolitej gospodarczo transakcji obejmującej te towary, bez kwoty podatku, przekracza kwotę 20 000 zł,”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c – 1e w brzmieniu:

„1c. Za jednolitą gospodarczo transakcję, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d, uznaje się dostawy wiążące się z realizacją jednej umowy, również wówczas gdy w ramach tej umowy występuje kilka lub więcej zleceń lub wystawianych jest kilka lub więcej faktur dokumentujących poszczególne dostawy. Do oceny, czy jednolita gospodarczo transakcja przekracza kwotę 20 000 zł, istotne są warunki umowy, w szczególności dane dotyczące wielkości składanego zamówienia lub zawieranego kontraktu.

1d. W przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 7, obniżenie wartości transakcji, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d, po jej dokonaniu, w szczególności poprzez udzielenie nabywcy opustu lub obniżki ceny, nie wpływa na określenie podatnika obowiązującego do rozliczenia podatku od tej transakcji.

1e. W przypadku uiszczenia przed dokonaniem dostawy towarów całości lub części zapłaty na poczet dostawy, dla której podatnikiem staje się albo przestaje być nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7, korekty rozliczenia tej zapłaty w

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312 i 1171.

związku ze zmianą dotyczącą określenia podatnika dla tej dostawy, dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy tych towarów.”;

2) w art. 86:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2g w brzmieniu:

„2a. W przypadku nabycia towarów i usług, wykorzystywanych zarówno do celów prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej, jak i do celów innych niż działalność gospodarcza, z wyjątkiem celów osobistych, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, gdy przypisanie tych towarów i usług w całości do działalności gospodarczej podatnika nie jest możliwe, kwotę podatku naliczonego, o której mowa w ust. 2, oblicza się z wykorzystaniem sposobu określenia zakresu (proporcji) wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej, zwanego dalej „sposobem określenia proporcji”. Sposób określenia proporcji powinien odpowiadać najbardziej specyficznie prowadzonej przez podatnika działalności i dokonywanych przez niego nabyć.

2b. Sposób określenia proporcji odpowiada najbardziej specyficznie prowadzonej przez podatnika działalności i dokonywanych nabyć jeśli:

- 1) zapewnia dokonanie obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wyłącznie w odniesieniu do części kwoty podatku naliczonego proporcjonalnie przypadającej na wykonywane w ramach działalności gospodarczej czynności podlegające opodatkowaniu, oraz
- 2) obiektywnie odzwierciedla część wydatków przypadającą odpowiednio na działalność gospodarczą oraz do celów innych niż działalność gospodarcza, z wyjątkiem celów osobistych, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, gdy przypisanie tych wydatków w całości do działalności gospodarczej nie jest możliwe.

2c. Przy ustalaniu sposobu określenia proporcji można wykorzystać, w szczególności, następujące dane:

- 1) średnioroczną liczbę osób wykonującą wyłącznie prace związane z działalnością gospodarczą w ogólnej średniorocznej liczbie osób wykonujących pracę w ramach działalności gospodarczej i poza nią,
- 2) średnioroczną liczbę roboczogodzin przeznaczonych na prace związane z działalnością gospodarczą w ogólnej średniorocznej liczbie roboczogodzin przeznaczonych na prace związane z działalnością gospodarczą i poza nią,
- 3) roczny obrót z działalności gospodarczej w rocznym obrocie podatnika z działalności gospodarczej powiększonym o przychody z innej działalności, w tym roczną wartość środków finansowych uzyskanych na sfinansowanie działalności innej niż gospodarcza oraz wartość dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze,

- 4) średnioroczną powierzchnię wykorzystywaną do działalności gospodarczej w ogólnej średniorocznej powierzchni wykorzystywanej do działalności gospodarczej i poza nią.

2d. W celu obliczenia kwoty podatku naliczonego, o której mowa w ust. 2a, przyjmuje się dane za poprzedni rok podatkowy, chyba że podatnik rozpoczyna prowadzenie działalności gospodarczej oraz niemającej charakteru gospodarczego w danym roku podatkowym bądź uzna że w odniesieniu do niego dane te nie byłyby reprezentatywne, wówczas podatnik przyjmuje do obliczenia kwoty podatku naliczonego dane wyliczone szacunkowo, według prognozy uzgodnionej z naczelnikiem urzędu skarbowego w formie protokołu.

2e. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 15 ust. 6, oraz innych podmiotów prawa publicznego, jako sposób określenia proporcji najbardziej odpowiadający specyficie prowadzonej działalności i dokonywanych nabyć uznaje się sposób wykorzystujący dane określone w ust. 2c pkt 3.

2f. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 2e, uzna, że wskazany dla niego sposób określenia proporcji nie będzie odpowiadać najbardziej specyficie prowadzonej przez niego działalności i dokonywanych przez niego nabyć, może on uzgodnić z naczelnikiem urzędu skarbowego w formie protokołu inny, bardziej reprezentatywny, sposób określenia proporcji.

2g. Możliwość uzgodnienia z naczelnikiem urzędu skarbowego w formie protokołu sposobu określenia proporcji najbardziej odpowiadającego specyficie prowadzonej działalności i dokonywanych nabyć dotyczy również innych niż wymienione w ust. 2f podmiotów.”,

- b) ust. 7b otrzymuje brzmienie:

„7b. W przypadku nakładów ponoszonych na nabycie, w tym na nabycie praw wieczystego użytkowania gruntów, oraz wytworzenie nieruchomości, stanowiącej majątek przedsiębiorstwa danego podatnika, wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez tego podatnika działalności gospodarczej, jak i do celów osobistych, do których ma zastosowanie art. 8 ust. 2, gdy przypisanie tych nakładów w całości działalności gospodarczej podatnika nie jest możliwe, kwotę podatku naliczonego oblicza się według udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość wykorzystywana jest do celów działalności gospodarczej.”,

- c) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przykładowe dane wykorzystywane przy ustalaniu sposobu określenia proporcji inne niż wymienione w ust. 2c, uwzględniając specyfikę prowadzenia działalności przez niektórych podatników, uwarunkowania obrotu gospodarczego oraz mając na uwadze umożliwienie podatnikom wyboru sposobu określenia proporcji najbardziej odpowiadającego specyficie prowadzonej przez nich działalności i dokonywanych przez nich nabyć.”;

3) w art. 89a uchyla się ust. 7;

4) w art. 89b dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy dłużnik na koniec miesiąca, w którym upływa 150. dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze, jest w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.”;

5) w art. 90a w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w art. 86 ust. 7b, gdy w ciągu 120 miesięcy, licząc od miesiąca, w którym nieruchomość stanowiąca część przedsiębiorstwa podatnika została przez niego oddana w użytkowanie, nastąpi zmiana w stopniu wykorzystania tej nieruchomości do celów działalności gospodarczej, dokonuje się korekty podatku naliczonego odliczonego przy jej nabyciu lub wytworzeniu.”;

6) dodaje się art. 90c w brzmieniu:

„1. W przypadku nabytych towarów i usług, o których mowa w art. 86 ust. 2a, po zakończeniu roku podatkowego, w którym podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty należnego o kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, podatnik jest obowiązany dokonać korekty podatku odliczonego przy ich nabyciu uwzględniając dane dla zakońzonego roku podatkowego. Dokonując korekty, o której mowa w zdaniu pierwszym, podatnik może przyjąć inny niż został przyjęty dla danego roku sposób określania proporcji, jeżeli byłby on bardziej reprezentatywny dla zakońzonego roku.

2. Korekty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się:

- 1) w przypadku nakładów ponoszonych na nabycie, w tym na nabycie praw wieczystego użytkowania gruntów, oraz wytworzenie nieruchomości, stanowiącej majątek przedsiębiorstwa danego podatnika – w ciągu 10 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania,
- 2) w przypadku innych niż w pkt 1 towarów i usług, stanowiących majątek przedsiębiorstwa danego podatnika, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, z wyłączeniem tych których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł – w ciągu 5 lat, licząc od roku, w którym zostały oddane do użytkowania,
- 3) w przypadku środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł – zgodnie z ust. 1, z tym że dokonuje się jej po zakończeniu roku, w którym zostały oddane do użytkowania.

Przepisy art. 91 ust. 3-9 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 99 w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) są obowiązani do dokonania korekty, o której mowa w art. 89a ust. 4 lub art. 89b ust. 1, lub uprawnieni do dokonania korekty, o której mowa w art. 89b ust. 4.”;

8) po art. 100 dodaje się art. 100a w brzmieniu:

„Art. 100a. 1. Podatnicy dokonujący dostawy towarów lub świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca, w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym zbiorcze informacje o dokonanych dostawach towarów oraz świadczonych usługach, zwane dalej „informacjami podsumowującymi w obrocie krajowym”.

2. Informacje podsumowujące w obrocie krajowym składa się za okresy rozliczeniowe, w których powstaje obowiązek podatkowy, w terminach przewidzianych dla złożenia przez podatnika deklaracji podatkowych, o których mowa w art. 99 ust. 1 – 3.

3. Informacja podsumowująca w obrocie krajowym powinna zawierać następujące dane:

- 1) nazwę lub imię i nazwisko podatnika składającego informację podsumowującą w obrocie krajowym oraz jego numer identyfikacji podatkowej;
- 2) nazwę lub imię i nazwisko oraz numer identyfikacji podatkowej podatnika nabywającego towary lub usługi;
- 3) łączną wartość dostaw towarów oraz świadczonych usług, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 – w odniesieniu do poszczególnych nabywców.

4. W przypadku stwierdzenia błędów w danych zawartych w złożonej informacji podsumowującej w obrocie krajowym, podatnik jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę tej informacji.

5. W przypadku zmiany wartości dostaw towarów lub świadczonych usług, o których mowa w ust. 3 pkt 3, podatnik jest obowiązany skorygować tę wartość w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, za który dokonuje się korekty podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej. Jeżeli korekta dotyczy okresu, za który została złożona informacja podsumowująca, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 102 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji podsumowującej w obrocie krajowym wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, terminu i miejsca składania oraz wzór korekty tej informacji wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając specyfikę dostaw towarów oraz świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8.”;

10) w art. 105a w ust. 3 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, odpowiadała co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej:

- 3 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1-9 i 12-17 załącznika nr 13 do ustawy;
- 10 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”;

11) w art. 105b:

a) w ust. 1. zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podmiot dokonujący dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, nieposiadający zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, może złożyć w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną stanowiącą zabezpieczenie zapłaty podatku w związku z dokonywaniem dostaw tych towarów oraz powstałych po wniesieniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wraz ze złożeniem kaucji gwarancyjnej składa wnioski w sprawie przyjęcia kaucji gwarancyjnej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość kaucji gwarancyjnej powinna odpowiadać co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego od przewidywanej przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, w danym miesiącu wartości sprzedaży towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, z tym że nie może być niższa niż:

- 1) 200 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1-9 i 12-17 załącznika nr 13 do ustawy,
- 2) 1 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3g w brzmieniu:

„3a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może dokonać zmiany formy złożonej kaucji gwarancyjnej na jedną lub kilka form, o których mowa w ust. 3, o ile zmiana formy kaucji gwarancyjnej nie spowoduje zmniejszenia jej wysokości.

3b. Kaucja gwarancyjna złożona w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, o których mowa w ust. 3 pkt 2, powinna obejmować zobowiązanie się gwaranta do zapłacenia do wysokości udzielonej gwarancji, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie reprezentującego Skarb Państwa właściwego naczelnika urzędu skarbowego, zwanego dalej „beneficjentem gwarancji”, złożone w okresie trwania odpowiedzialności gwaranta:

- 1) zabezpieczonej kwoty podatku, o której mowa w ust. 1, powstałej u podmiotu, któremu udzielił gwarancji, w okresie na który została udzielona gwarancja, zwanym dalej „okresem ważności gwarancji”, jeżeli jej zapłata stanie się wymagalna w okresie ważności gwarancji, oraz

- 2) powstałych u podmiotu, o którym mowa w pkt 1, po złożeniu kaucji gwarancyjnej w okresie ważności gwarancji, zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

3c. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, powinna przewidywać przedłużenie odpowiedzialności gwaranta po okresie ważności gwarancji stosownie do ust. 8 pkt 1 i 2, w przypadku gdy przed upływem tego okresu gwarant zostanie powiadomiony przez beneficjenta gwarancji o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 2.

3d. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, powinna również zawierać zobowiązanie gwaranta do dokonania zapłaty zabezpieczonej kwoty podatku oraz kwoty zaległości podatkowych, o których mowa w ust. 3b, na pierwsze pisemne wezwanie beneficjenta gwarancji, złożone w okresie trwania odpowiedzialności gwaranta, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia doręczenia mu wezwania .

3e. Wezwanie , o którym mowa w ust. 3d, powinno być podpisane przez beneficjenta gwarancji lub osoby przez niego upoważnione oraz zawierać oświadczenie beneficjenta gwarancji, że zapłacenie żądanych kwot stało się wymagalne.

3f. Kaucja gwarancyjna złożona w formie, o której mowa w ust. 3 pkt 3, powinna zawierać nieodwołalne upoważnienie dla reprezentującego Skarb Państwa właściwego naczelnika urzędu skarbowego, potwierdzone przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do wyłącznego dysponowania w okresie wskazanym w upoważnieniu, do wysokości złożonej kaucji gwarancyjnej, środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku prowadzonym w tym banku lub w tej kasie, tytułem zabezpieczenia:

- 1) kwoty podatku, o której mowa w ust. 1, powstałej w okresie wskazanym w upoważnieniu, zwanym dalej „okresem ważności upoważnienia”, jeżeli jej zapłata stanie się wymagalna w okresie ważności upoważnienia, oraz
- 2) powstałych po złożeniu kaucji gwarancyjnej, zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

3g. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3f powinno przewidywać przedłużenie jego obowiązywania stosownie do ust. 8 pkt 1 i 2 w przypadku, gdy przed upływem terminu ważności upoważnienia, wystąpią przypadki, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 2.”,

- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kaucja gwarancyjna może zostać złożona bezterminowo albo z określonym terminem ważności, liczonym w miesiącach, jednak nie krótszym niż 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, licząc od dnia złożenia kaucji gwarancyjnej.”,

- f) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) kaucja gwarancyjna podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9, w całości albo w części przewyższającej kwotę:
- a) 200 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1-9 i 12-17 załącznika nr 13 do ustawy,
- b) 1 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”,
- g) w ust. 6 w pkt 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Zdanie pierwsze stosuje się również w przypadku podmiotów usuniętych z wykazu na podstawie art. 105c ust. 5 lub 9 pkt 2-4.”,
- h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. W przypadku odmowy przyjęcia kaucji gwarancyjnej, kaucja gwarancyjna polega zwrotowi nie później niż w terminie 10 dni od dnia odmowy przyjęcia kaucji gwarancyjnej, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.”,
- i) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w formie, o której mowa w ust. 3 pkt 1 – następuje na rachunek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek tego podmiotu w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany we wniosku w sprawie przyjęcia kaucji gwarancyjnej, albo na inny rachunek w takim banku lub w takiej kasie, wskazany przez ten podmiot po złożeniu tego wniosku;”,
- j) w ust. 8 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) złożenia wniosku o zwrot kaucji w przypadku usunięcia podmiotu z wykazu na podstawie art. 105c ust. 5 lub 9 pkt 2-4, jeśli został on złożony po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym podmiot składający kaucję został usunięty z wykazu.”;
- k) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku powstania po złożeniu kaucji gwarancyjnej u podmiotu, o którym mowa w ust. 1, zaległości podatkowej, o której mowa w ust. 1, kaucję gwarancyjną przeznacza się na pokrycie tej zaległości, z wyłączeniem zaległości, których zapłatę odroczone lub rozłożono na raty zgodnie z art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.”;
- l) po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9d w brzmieniu:
- „9a. Od kwoty przyjętej kaucji gwarancyjnej, złożonej w formie, o której mowa w ust. 3 pkt 1, przysługują odsetki. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.
- 9b. Odsetki są naliczane od dnia przyjęcia kaucji gwarancyjnej do dnia odpowiednio jej zwrotu lub przeznaczenia na pokrycie zaległości, o którym mowa w ust. 9.

9c. Stawka odsetek jest równa 30% stopy depozytowej ustalanej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 58 Ordynacji podatkowej.

9d. Odsetki podlegają zwrotowi wraz z kwotą kaucji gwarancyjnej na zasadach właściwych dla zwrotu kaucji gwarancyjnej.”,

m) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W sprawie przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, podwyższenia wysokości, zmiany formy oraz zwrotu kaucji gwarancyjnej, w tym z odsetkami, wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.”,

n) dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:

„11. Postanowienie, o którym mowa w ust. 10, wydaje się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni odpowiednio od dnia:

- 1) złożenia wniosku w sprawie przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, zmiany wysokości lub zmiany formy kaucji gwarancyjnej;
- 2) dokonania zwrotu kaucji gwarancyjnej, w tym z odsetkami.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku w sprawie kaucji gwarancyjnej składanego w przypadku przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, podwyższenia wysokości, zmiany formy oraz zwrotu kaucji gwarancyjnej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego zabezpieczenia zapłaty podatku w związku z dokonywaniem dostaw towarów, o których mowa w ust. 1, oraz powstałych po wniesieniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.”;

12) w art. 105c:

a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest niższa niż:

- a) 200 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1-9 i 12-17 załącznika nr 13 do ustawy,
- b) 1 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy

– naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa ten podmiot z wykazu.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisu ust. 5 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli wysokość kaucji gwarancyjnej wynosi co najmniej:

- 1) 3 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1-9 i 12-17 załącznika nr 13 do ustawy;

2) 10 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”,

c) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku upływu terminu ważności całości kaucji gwarancyjnej lub jej części, jeżeli wskutek tego wysokość kaucji gwarancyjnej będzie niższa niż:

a) 200 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1-9 i 12-17 załącznika nr 13 do ustawy,

b) 1 000 000 zł - w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy

– ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym upływie ten termin;”;

13) po art. 105c dodaje się art. 105d w brzmieniu:

„Art. 105d. 1. W przypadku zmiany właściwości naczelnika urzędu skarbowego, wskutek czego właściwy dla rozliczeń podatku stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy – organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 105b i art. 105c, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawie rozliczania podatku, po tej zmianie.

2. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy przed zmianą, o której mowa w ust. 1, przekazuje niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu po tej zmianie, kaucję gwarancyjną wraz z odsetkami, jeśli są należne, złożoną przez podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1.”;

14) w załączniku nr 11 do ustawy:

a) po poz. 21 dodaje się poz. 21a w brzmieniu:

„21a	24.33.20.0	Arkusze zeberkowane ze stali niestopowej”
------	------------	---

b) po poz. 22 dodaje się poz. 22a – 22c w brzmieniu:

„22a	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub większej, z wyłączeniem złota inwestycyjnego w rozumieniu art. 121 ustawy, z zastrzeżeniem poz. 22b
22b	Bez względu na symbol PKWiU	Złoto inwestycyjne w rozumieniu art. 121 ustawy
22c	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne platerowane srebrem oraz metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub

		większej, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu”
--	--	---

c) po poz. 28 dodaje się poz. 28a – 28d w brzmieniu:

„28a	ex 26.20.11.0	Przenośne maszyny do automatycznego przetwarzania danych, o masie ≤ 10 kg, takie jak: laptopy i notebooki; komputery kieszonkowe (np. notesy komputerowe) i podobne – wyłącznie komputery przenośne takie jak: tablety, notebooki, laptopy
28b	ex 26.30.22.0	Telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych – wyłącznie telefony komórkowe, w tym smartfony
28c	ex 26.40.60.0	Konsole do gier wideo (w rodzaju stosowanych z odbiornikiem telewizyjnym lub samodzielnym ekranem) i pozostałe urządzenia do gier zręcznościowych lub hazardowych z elektronicznym wyświetlaczem – z wyłączeniem części i akcesoriów
28d	ex 32.12.13.0	Bizuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie 325 tysięcznych lub większej tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym”

15) w załączniku nr 13 do ustawy:

a) poz. 12 otrzymuje brzmienie:

„12	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych”
-----	---------------	---

b) dodaje się poz. 13-17 w brzmieniu:

„13	24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
14	24.41.30.0	Platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
15	ex 24.41.40.0	Metale nieszlachetne lub srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie srebro, platerowane

		złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
16	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne platerowane srebrem oraz metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych i srebro, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
17	ex 32.12.13.0	Biżuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych, ze srebra i z platyny tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.²⁾) w art. 91 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Jeżeli złożono ofertę, której wybór prowadziłyby do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, zamawiający w celu oceny takiej oferty dolicza do przedstawionej w niej ceny podatek od towarów i usług, który miałby obowiązek rozliczyć zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wykonawca informuje zamawiającego o tym, że wybór oferty będzie prowadzić do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego wskazując nazwę (rodzaj) towaru lub usługi, których dostawa lub świadczenie będzie prowadzić do jego powstania, oraz ich wartość bez kwoty podatku.”.

Art. 3. 1. W przypadku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy o której mowa w art. 2, w trakcie którego weszły w życie przepisy niniejszej ustawy, którego przedmiot objęty jest zakresem tej ustawy, zamawiający wzywa wykonawców, którzy złożyli oferty do przedstawienia informacji co do kwoty podatku od towarów i usług doliczonej do ceny złożonej oferty, jeżeli nie wynika to z treści oferty, oraz informacji co do możliwości powstania obowiązku podatkowego zamawiającego na podstawie niniejszej ustawy i wskazania nazwy (rodzaju) towaru lub usługi, których dostawa lub świadczenie będzie prowadzić do jego powstania, oraz ich wartość bez kwoty podatku, w terminie wyznaczonym przez zamawiającego pod rygorem odrzucenia oferty, a następnie poprawia oferty w zakresie ceny poprzez jej pomniejszenie o podatek od towarów i usług w zakresie, w jakim po stronie zamawiającego powstaje obowiązek rozliczenia podatku od towarów i usług. Oferta, której wybór powodowałaby powstanie obowiązku podatkowego

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423, 811, 915 i 768.

zamawiającego, jest oceniana z uwzględnieniem zasad określonych w art. 91 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do umów w sprawach zamówień publicznych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz zawieranych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w których wybór najkorzystniejszej oferty nastąpił przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zamawiający jest uprawniony do wystąpienia o zmianę umowy w zakresie obniżenia wynagrodzenia wykonawcy o kwotę podatku od towarów i usług, którą obowiązany jest rozliczyć zamiast wykonawcy na podstawie przepisów niniejszej ustawy. W zakresie ustalenia kwoty podatku od towarów i usług stosuje się odpowiednio ust. 1. Brak zgody wykonawcy na zmianę umowy uprawnia zamawiającego do jej wypowiedzenia.

Art. 4. 1. W przypadku uiszczenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy całości lub części zapłaty na poczet dokonanej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostawy towarów, dla której podatnikiem od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przestał być nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dostawy dokonanej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy .

2. W przypadku uiszczenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy całości lub części zapłaty na poczet dokonywanej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostawy towarów, dla której podatnikiem od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stał się nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, korekty rozliczenia tej zapłaty dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy tych towarów.

Art. 5. Przepisy art. 89a i 89b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, można stosować również do wierzytelności powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, których nieściągalność, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, została uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2012 r.

Art. 6. 1. W przypadku towarów i usług, o których mowa w art. 90c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, korekty kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 90c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2015 dokonuje się z uwzględnieniem danych za okres od dnia 1 kwietnia 2015 r. do końca roku podatkowego, wykorzystanych w przyjętym sposobie określenia proporcji.

2. W przypadku nakładów, o których mowa w art. 90c ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy miał zastosowanie art. 90a ustawy zmienianej w art. 1, korekty kwoty podatku naliczonego w pozostałym jej okresie dokonuje się na zasadach określonych w art. 90c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Informacje podsumowujące w obrocie krajowym, o których mowa w art. 100a

ust. 1, ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa się za okresy rozliczeniowe, które przypadają od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. W przypadku kaucji gwarancyjnych w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odsetki, o których mowa w art. 105b ust. 9c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nalicza się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Przepisy art. 105b ust. 3b-3g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do kaucji gwarancyjnych, o których mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku gdy:

- 1) od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożono wniosek w sprawie:
 - a) przedłużenia terminu ważności przyjętej kaucji gwarancyjnej, lub
 - b) zmiany wysokości złożonej kaucji gwarancyjnej, lub
 - c) zmiany formy kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli w ramach dokonywanej zmiany wystąpi co najmniej jedna z form kaucji gwarancyjnej, o których mowa art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 1, lub
- 2) nastąpiła zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 105d ustawy zmienianej w ust. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot, który złożył kaucję gwarancyjną nie dostosuje w terminie trzech miesięcy licząc od dnia, w którym miała miejsce ta zmiana, kaucji gwarancyjnej do wymogów, o których mowa w art. 105b ust. 3b-3g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, naczelnik urzędu skarbowego z urzędu usuwa pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po tym terminie, podmiot z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Przepis art. 105b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie ma zastosowania do kaucji gwarancyjnych z określonym terminem ważności, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z wyjątkiem przypadków gdy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożono wniosek o przedłużenie terminu ważności kaucji gwarancyjnej.

Art. 11. 1. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniosły kaucję gwarancyjną, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, dokonujące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostawy towarów, o których mowa w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, są obowiązane do dnia 30 czerwca 2015 r. podwyższyć kaucję gwarancyjną do wysokości wynikającej z art. 105b ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do dnia podwyższenia kaucji gwarancyjnej, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2015 r., w przypadkach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 105a ust. 3 pkt 3 lit. b, art. 105b ust. 2 i ust. 5 pkt 3, art. 105c ust. 5 pkt 2, ust. 6 i ust. 9 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W okresie do dnia podwyższenia kaucji gwarancyjnej do wysokości 10 000 000 zł, nie później jednak niż do dnia 30 czerwca 2015 r., w przypadku gdy podmioty, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniosły kaucję gwarancyjną, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem, w wysokości 3 000 000 zł i kaucja ta została przyjęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonują od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dostawy towarów, o których mowa w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy, stosuje się art. 105a ust. 3 pkt 3 i art. 105c ust. 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2015 r.

Dyrektor Departamentu
Podatku od Towarów i Usług
Tomasz Tratkiewicz

Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

Bożena Zwolenik
Radca prawny

12.11.14.

